

at melde sig inden for overskuelig tid. Men igen: Er det nok at tage fat på et på nuværende tidspunkt teoretisk problem af den her karakter og så bære en hel grundlovsrevision igennem alene på det grundlag?

Efter vores opfattelse er tiden ikke inde. Det betyder ikke, at vi mener, at grundloven i den nuværende udformning er evighedsholdbar. Selvfølgelig kommer der et tidspunkt, hvor man bliver nødt til at kigge på udformningen.

Det er blevet fremhævet flere gange under debatten i dag, at en række partier, faktisk næsten alle partier i oppositionen bortset fra Dansk Folkeparti, er enige om, at der skal sættes en grundlovsproces i gang. Der er enighed, og alligevel synes jeg jo, at det er lidt så som så med denne enighed.

Socialdemokratiet foreslår en forfatningskommission, fordi vi har haft en debat siden grundlovsjubilæet i 1999, og så synes man i Socialdemokratiet, at det er naturligt at følge det op med en forfatningskommission. Socialistisk Folkeparti ønsker en grundlovskommission og har så også lagt et konkret forslag til en ny grundlov frem. Det Radikale Venstre foreslår, at der nedsættes et grundlovskonvent, der kan forberede en forfatningskommission – jo, nu har jeg vist fået alle varianter frem på bordet, og det er da udmærket.

Men er tiden inde til at sætte en konkret politisk proces i gang? Er de ting, jeg har været inde på her, nok til at bære forventningen om et konkret resultat? For sætter man sig ned og etablerer en grundlovskommission eller en forfatning eller et forfatningskonvent, vil man jo mange steder skabe en forventning om, at det vil ende med et konkret forslag.

Så kan man sige, at det vil der gå mange år med: Jo, men hvad er mange år? Jeg mener, at sætter man sådan et tog i gang, må det også komme frem til en station, en station, som indebærer en folkeafstemning, og at man i øvrigt lever op til de procedurer, som gælder i den nuværende grundlov, for at gennemføre ændringer.

Kl. 16.35

Og hvad vil der ske, hvis man taber en sådan folkeafstemning? Det er jo ganske barske krav, der stilles for at lade grundlovsændringer passere. 40 pct. af samtlige stemmeberettigede kræves, ud over selvfølgelig et almindeligt flertal blandt de afgivne stemmer.

Det er meget, og derfor skal der meget stærke argumenter til for at få gennemført en grund-

lovsrevision, og det var faktisk også meningen med disse skrappé betingelser. Ender man med at tabe en afstemning, sker der i bedste fald det, at selve grundlovsrevisionen bliver udskudt længere end nødvendigt. Det var det, der skete i 1939, da man tabte folkeafstemningen. Der gik 14 år, inden man kunne komme tilbage til sagen i 1953.

Men i værste fald kommer der en splittelse i befolkningen, en unødigt splittelse, en splittelse mellem politikkerne på den ene side og befolkningen på den anden side og derudover måske også en splittelse i selve befolkningen. Det har vi ikke brug for. En tabt afstemning skaber skel og ikke fællesskab.

Er der noget, vi mener er afgørende for vores grundlov, er det netop, at den bygger på en fælles opfattelse af, hvad der skal konstituere vores samfund, hvilke principper for den enkelte borger, for individets rettigheder, men også for det politiske system der skal være gældende. Det er forudsætningen for, at projektet kan blive langtidsholdbart, hvilket igen er utrolig afgørende for stabiliteten i et samfund og dermed forudsætningen for, at man kan få en dynamik, som sikrer fremgang og velstand for indbyggerne.

Det er vores særlige og afgørende argument imod at støtte de forslag, der er lagt frem i dag. Vi mener ikke, tiden er inde til at skabe en forventning om, at man inden for en kortere årrække skal til stemmeurnerne med henblik på at tage stilling til et grundlovsforslag, for vi mener ikke, at der på nuværende tidspunkt er så stærke argumenter, at sandsynligheden vil være til stede for, at vi vil få et ja ved en sådan folkeafstemning.

Den nuværende grundlov giver plads til også de udfordringer, vi kan se foran os. Vi står ikke over for et akut problem, som forhindrer det danske samfund i at udvikle sig i henhold til den internationale og den teknologiske udvikling.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg siger tak til ordføreren, også for hendes løfter om, at vi – til trods for modstand mod at sætte processen i gang nu – kan få en ordentlig diskussion og drøftelse i det udvalg, Folketinget nedsætter.

Men jeg har et par spørgsmål allerede nu. Det ene spørgsmål, jeg gerne ville stille til hende, er, at hun forholdt sig meget generelt til spørgsmålet om ændringer i grundloven. Nu har Social-